

մինչև Կօջօր ամարտնոցը, եթէ նրան ապահովեն, որ առ նուազը նա կարող կը լինի ծախել ամառվայ ընթացքում 150,000 տոմսակ գնալու և գալու համար։ Բայց ով կարող է այդպիսի սի երաշխաւորութիւն տալ...»

Фонкважюи, м аյхини 14-ին վախճանված Մի-
խայիլ Սաբլինի մասին, որ «Руссия Въдомости»
լուազրի Խմբագրութեան անդամներից մէկն էր,
այդ լրագիրը հետեւան է ասում. «Ծառ տա-
րիների նմիտացըում, Միխայիլ Սաբլինը վարում
էր մեր լրազրի ներքին տեսութեան կարևոր և
պատասխանատու բաժինը և չորսիւ իր լուրջ
կրթութեան ու ռուսաց կեամքի հետ ունեցած
ծանօթութեան, նա անզնահատելի մշակ էր այդ
բաժնում: Նա մի պարզ, բարեհոգի, ապնիւ
անձն էր, որ գրաւում էր ամենքին իր անկեղծու-
թեամբ: Անմեռաշխտակ և բարի մարդ վնելով,
ոլարքաստ ամենքին օդնութեան համնելու, հա-
ւատարիմ բարեկամ և ընկեր, ընտանիքի սիրող
հայր, նա երկար ժամանակ կը մնայ այն մարդ-
կանց լիշողութեան մէջ, որոնց հետ նա շփկել էր»:

ԲԱԹՈՒԻՄԻՑ մեզ գրում են. «Ամարային զքօսանք կատարելու համար՝ յունիսի 26-ին Կ. Պօլսից այստեղ եկաւ Փրանսիական «Bombe» ականակիր նաւը: Մի քանի օր է, ինչ օֆիցերները և զինուորները ցնծութեան մէջ են: Գլխաւոր հանդիսատեղը նաւահանգիստն է, որտեղ խարիսխ է գցել նաւը: Յունիսի 27-ին քաղաքը իր հիւրերին ծոլովարանում ճաշ տուեց: Ճաշի հրաւերված էին շատ բարձրաստիճան անձնութ: Ուրախութիւնից յետոյ, ուռւսաց օֆիցերները փրանսիացի հիւրերին տարան զանազան տեղեր մասնածելու, զիսաւորապէս զօրանոցները: Այստեղ նոյնպէս, երկու կողմից էլ ուրախալի ցոյցեր տեղի ունեցան: Նոյն օրը երեկոյեան մեծ հանգէս կար նաւահանգստում. մի խումբ ուռւս օօֆիցերներ մուզիկայով այցելութիւն եկան Փլրանսիացիներին. երկու կողմից շարունակ լսում էր «ուրա», «կեցցէ Ռուսաստանը», «կեցցէ Ֆրանսիան»: Զինուորները և նաւաստիները երդում էին: Խսկ կիրակի օր երկրորդ ճաշը տրվեց ֆրանսիացիներին Թամարա այգում: Այժմ այստեղ է գտնվում և Կ. Պօլսի գերմանական դեսպանատան «Loreley» պահականաւը: Նա էլ ամարային զքօսանք կատարելու է եկել. գերմանացի նաւապետները և նաւաստիները աչքի ընկնող ցոյցեր չեն անում: Երկու նաւերն էլ այստեղից կը զնան Սեաստոպօլ և ուրիշ քաղաքներ:

ლიტორატურაშ მნი ყროც მნ კოცხსი 24-წე. ჩაფიცე სამანადაკანი დამთავანები მასწნელ აეთხე ს, և სისხლ ს ფირძებები ღრინილ მწერას კოცხსი 18-წე. ზორნის ამისწინ ქმნილ მნ გარამარან 2 წესით, ხსკ კოცხსი 1-წე სამანადაკანი 3 წესით: Ա. յսთხე կը მშან

մի հիւանդութեան անհանդուրժելի ցաւերի, աւ-
ելի չը տառապելու իրաւունքը բնչու ուրեմն
չը պիտի վայելէ... Այս պարագաներում անձ-
նասպանութիւնը ո և է նկատողութիւնով պար-
սաւելի չէ. ուրիշ շատ պարագաներում, կարելի
է ասել, նոյն իսկ մի պարագաներութիւն է:
Կամաւոր մահը, եթէ դէպքերի սաստկութեան
հատ համաձայն մտածված և հզօրագոյն շարժա-
ռիթների վրա հիմնված լինի, տրամաբանական
և բանաւոր է: Քարեբաղդաբար, այս բացառիկ
պարագաներից գուրս ինքն իրան սպանելը ըն-
տանեկան և կառավարական տեսակէտից դըժն-
դակ հաւուանքներ կարող է ունենալ, որով միշտ
զրաւելով, իր սիրուհիներին էր պարզմում: Այ-
նասպար օրէնքի գործադրութիւնը Սօնտէ-
քիչէօի, Վօլտէրի և Բէկկարիայի կողմից սասա-
կապէս ջախջախվելով՝ 1749-ին գործադրելի վ-
նելուց դադարեց. բայց այդ բանն արտօնու-
արքայական հրամանը իսկապէս 1789-ի Ազ-
գային ժողովի կողմից միայն ջնջվեց: Այժ-
մու օրէնքը անձնասպանութիւնը չէ արգելում:

Անձնասպանութիւնը չը պիտի գտնի:
Անձնասպանութեան կանխարգել
միջոցները.—Օրէնսդէտները ամեն դարսում
անձնասպանութեան իրք կանխարգել միջոց՝ օ-
րինական տնօրինութիւններ են սահմանել: Մոլ-
ուիսական օրէնքը անձնասպանութիւնը մի ան-
վայել գործ է նկատում և նրա թաղումը մեր-
ժում է: Մեր նախնիքները՝ հիմն հայերը՝ անձնա-
սպանի տունը բոցերի ճարակ էին տալիս: Ա-
թէնքում նրա ձեռները կտրում էին: Քրիստո-
նէութիւնը անձնասպանութեան պատժի խընդ-
րում բոլորովին երրայական աւանդութեան է
հետևում: անձնասպանի դիակը գերեզմանների
բաւն սահմաններից դուրս են թաղում և կրօնա-

կան հանդէս չեն կտարում, բացառովիմ են համարվում այն դէպքերը, երբ անձնասպանի խեղաքարված լինելը պաշտօնապէս հաստատվում է: XIV դարում Արքիլ և Կիլ Քրիստովական քաղաքներում անձնասպանի դիակը փողոցներում խայտառակում էին, յետոյ գլխիվար կախ էին տալիս: 1584 յունվար ամսում Ստրագուրդի եպիսկոպոսը՝ ինքն իրան կախած լինելու համար՝ Հռենոս գետը նետեցին:

Լուգովիկոս XII, անձնասպանի պատուած

մինչ սկզբանքերի 1-ը: Պուբայի գաւառու
գտնվում է նաև նոյն նահանգական դատարան
անդամ՝ Թօփօնօվ, որը քննութիւն է կատա-
րում հողերի սահմանաչափութիւն վիճելի գո-
ծերի մասին»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Սաացված են հետեւեալ մանրամասնութիւնն
ըլ Սամոն-Եագօի մօտ տեղի ունեցած կռւի մ
սին: Աւբաթ առաւօտեան, լուսաբացին, ամ
բիկացիները պատրաստ կանցնած էին և
ռաջին անդամ կրակ սկսեցին: Կուբայի ապ
տամբները, կարծելով թէ սպանիացիները ն
հանջում են, յարձակվեցին նրանց թեփ վր
բայց յետ մղվեցին: Դրանից յետոյ «Reina Me
cedes» նաւից թնդամոթներ արձակվեցան: Ռու
բերը, թռչելով կապիտան Կապրօնի բատարէ
յի վրայով, ընկան մի տուն, ուր 30 ամերիկա
ցիներ և կուբացիներ կոտրվեցին: Դա մի տա
կա: Ենթադրութիւն է, որ այս ամերիկացիները

սպանիսկան ռումբերը անաղին աւերումն էին գործում ամերիկական շարքերի մէջ: Ամերիկական մի զօրաբաժին արշաւանք սկսեց դէս Սան-Խուանի բարձրութիւնները: Սպանիսկա թնդանօթներից ռումբերի տարափ տեղաց ազգաբաժնի վրա, բայց կէս ժամ անցած՝ այ թնդանօթները ստիպված էին լուել: Այդ միջ ցին տամներորդ գնդին և թեթև հեծելազօրքի հրաման արգեց գրաւել բլուրը: Սկսվեց իսկա կան պատերազմը: Հէնց որ ամերիկական հեծ լավորքը մօտեցաւ թշնամու դիրքերին, սպանիական հրացանաձիգները, որոնք թագնված էին զարանի մէջ, սպանիչ կրակ սկսեցին նր դէմ և շատերին կոտորեցին: Երբ հեծելազօրք վերջապէս դուրս եկաւ մի բաց տեղ, նրա վրա մափկեց գնդակների և ռումբերի անձրեւ: Ամերիկացիները տատանվում էին, բայց գնդապե Ռուզբէլտ, որ յարձակման զեկավարն էր, հրա մայից գրոհ տալ: Հեծելազօրքը մեծապոյն քա ջարտութեամբ սկսեց բարձրանալ բլուրի վրա: Չը նայած որ սպանիական կրակը համարձա ձիւաւորների շարքերը հնառում էր, նրանք ան գրուելի առաջ էին գնում: Ապշած արդ խելա ցնոր համարձակութիւնից, սպանիացիները առաջ վաղեցին, բայց ընկան տամներորդ հեծ լավագնի մահացնող կրակի տակ, որ սարսափե աւերումներ գործեց նրանց շարքերում: Ռուզ վէլտի ձին սպանիվեց, բայց նա ոտով առաջ է գնում, իրախոսելով իր մարդկանց, և բար

բացաւ բլուրի գլուխը։ Սպանիստիկները զեռ կա-
րող էին ոչնչացնել ամերիկական հեծելազօքը
բայց նրանք կատարելապէս շնկվել էին յար-
ձակունների համարձակութիւնից և փախուս-
դարձան, երբ թշնամին բլուրի գլուխը հասա-
Ամերիկացինները կրակում էին փախչողների

զրաւելով, իր սիրուհիներին էր պարզմում: Այս
անսարդար օրէնքի գործադրութիւնը Սօնտէ
քիչէօի, Վօտէրի և Բէկլարիայի կողմից սասա
կապէս ջախջախվելով՝ 1749-ին գործադրելի լ
նելուց զագարեց. բայց այդ բանն արտօնու
արքայական հրամանը իսկապէս 1789-ի Ազ
գային ժողովի կողմից միայն ջնջվեց: Այժ
օրէնքը անձնասպամութիւնը չէ արգելում:

Ները զբեմէ միշտ անձնասպանի խելագար լի
նելլ վճռում են: Որ և է պարագայում անձնա-
սպանի մարմինը հասղակաց գերեզմանում չ-
թաղվում և նրա թաղման արարողութիւնը որ
իցէ մեծարանքի առարկայ չէ կարող դառնալ:

Այս զանազան տնօրինութիւններից—անձնա-
սպանի յիշատակի արատը, դիակի կախ տըր-
փիլը, կամ անդամահատական սրահներին յանձնա-
վիլը (որ սոլորաբար Սաքսօնիայում են գոր-
ծադրում), ստացուածքի արքունիս գրաւումն
օրինական թաղման մերժումն—ակնկալված ար-
դինքներ չեն քաղված. բացի սրանից, չը պէտ-
է մոռանալ, որ անձնասպանութիւնը յաճախ
ախտաբանական հանուամանը ե ընծառական:

Հաստատուածագու հասդասասաքսոր է ընծայում
Տաս դէպքեր հաստատում են թէ դատողու
թեան բոլոր հաւանականութեամբ, պաշարիւ
ուովեամբ և քաջութեամբ մարդ կարող
ինքն իրան սպանել. սակայն նաև հաստատվու
է անձնասպանների երկար ժամանակից ի վե
մենամօներ և կամ իրանց յիմարական զեր
լատարելու պահուն խելադարած լինենին
Արդ, այս անձնասպանի դէմ խստօրէն վարվե
լը ընդունելի չէ, որովհետեւ ախտաւոր է, հիւանդ

տեկից: Խրամատները լցվեցին սպանութական դի-
ակներով, բայց և ամերիկական թեթև հեծելա-
գորքի էլեսը կոտորվեց:

Առաջ պարիսպ յարագոց և
նեյ քաղաքի վրա, Սանտ-Եազօի հիւսիսայի

ոմբակուծել քաղաքը: Սպասնիացիները մի քան
անգամ դուրս մղվեցան քաղաքից, բայց մինչ
ամերիկացիների վրա հասնելը նորից վերադառ
նում էին և նորից դրաւում իրանց դիրքերը
Ամերիկացիներին, վերջապէս, աջողվեց հաս
տատ կանգ առնել քաղաքի հիւսիս արևելեա
կողմում գտնվող մի ամրութեան մէջ, չը նայա
սպասնիացիների յուսահատ դիմագրութեան: Ա
մերիկացիներին հրամայված էր ըիչ հրացա
արձակել, մինչդեռ սպասնիացիները իրանց առ
բաւթիւնների ետեից թափում էին յարձակվող
ների վրա զնդակների անձրև: Նատ սպասնիւ
ցին և վիրաւորվեցին մասնաւանդ ամերիկական
օֆիցէրներից: Բայց ամերիկացիներն էլ չը նըր
նայեցին, երբ աել հասան: Խրամատների մէջ
արիւնը առուների պէս էր թափում: Երբ լսե

ցին կապիտան Վալգրոնի թնդառոժները, ամերիկացիները «ուրա» կանչելով գրոհ տուին. ըստ պանխացիների ձեռքում զեռ մի ամրութիւն է, մնում, բայց նա էլ անցաւ թշնամու ձեռքը կատաղի հրացանաձգութիւնից յետոյ: Սպանիացիները փախան և նրանց հալածեցին ամերիկացիները: Վերջիններիս ճանապարհի վրա մի ըլլուր էլ կար, որը գրաւել էին սպանիացիները Առաջ քաշվեցին ամերիկական 16-րդ, 6-րդ 71-րդ գնդերը, որոնք յարձակվեցին բլուրի վրա և կատաղի կոխւ մղելով՝ տիրեցին բլուրին, ու ձածկված էր սպանիական դիակներով: Բայց մի ժամանց յետոյ յաղթողները հարկադրված էին ճեռանալ բլուրից, որովհետև սպանիական թնդառոթները զարուրեցին կրակ էին թափում: Այժմամանակ ամերիկացիները արշաւեցին դէպի մայլ բլուր և խլեցին նրան թշնամու ձեռքից Վերջապէս ընկաւ և վերջին ամրութիւնը, որպաշտապանում էր Սան-Խուանի բարձրութիւնը, ները:

Եին պարագաներու առաջ շալք գոր
Եին դնում յետ խլելու իրանց կորցրած դիրքե
րը, բայց ոչինչ աջողութիւն չունեցան: Անաջո
էին և այն փորձերը, որ արին ամերիկական
զօրքերը թշնամու պաշտպանուական երրոր
գծի վրա: Կիրակի օր ամերիկացիները արգել
կանոնած էին Սանտ-Եսպոնի գոների առաջ:

Սան-Խուանի պատերազմում հերոսացաւ գե
ներալ Ուկլէր, որ Ամերիկայում մեծ համբա
ռնի գեռ 1863-ի պատերազմի ժամանակից
Գեներալ Հիւանդ էր, բայց չուզեց յետ մաս
իր զօրքերից: Ճի նստել չէր կարող, ուստի նը
րան դրին պատգարակի վրա և այդտեղից նս
հրամաններ էր տալիս կուռզներին:

Սան-Եսպոն մի հրաշալի քաղաք է Կուբայ

յօդուածի մէջ ոճրագործների մասին («Ոճրականութիւնն և մահվան զատապարտութիւն») և նըրանց պաշտպանում էինք բարբարոս պատիժների դէմ:

«Մարդ չէ կարող ինքն իրան սպանելուց աւելի պատճեն, որքան չեն պատժվում նկելագարների արարքները», ասում է Մօնտէպքիյէօ: Միքանի բարոյախոս գրագէտների կողմից նշանակված բարոյական կամ տնտեսական օրէնքները տրամադրութիւնները գրեթէ բոլորովին անդորձադրելի են, չասենք անկարելի:

Այսու հանդերձ, անձնասպանութեամ, հոսանքի դէմ մի պատճէ կանգնելու և նըրանց թիւ-

նուազեցնելու նպատակով արդեօք մարդկութիւնը մի միջոց չը պիտի գտնէ։ Այսպէս, Եւրոպայում մանուկների անձնասպանութեան շատանալը միթէ իրանց գիշերօթիկութիւնից և այսօր նրանց ենթարկված մտաւոր ծանր աշխատութիւնից չէ ծագում... Այս պարագայում հարկ է լինում ուսումնասիրել գիշերօթիկութեան խնդիրը և քննել հասարակաց կրթական հաստատութիւններում գործադրված ուսումների ծրագիրը։

1874-ի օրէնքը (Փրանսիական) որ, շատերի վը-
կայցութիւնով, արբեցողաթեան դէմ մի ամենա-
լուրջ արդեւք չէ հանդիսանում»:

Մի խօսք ևս: Եւրօպայում՝ անձնասպանու-
թեան յաճախ ընծայած փոխանցիկ յատկու-
թեան ամենից աւելի ազգու տարրն է նկատ-
վում լրագիրների մէջ եղած հրատարակութիւնը:
«Մրանք իրզութիւններ են, ասում է մի հեղի-
նակ, ճաղատներ և քոստներ են, ուսկից գալիս
է ամեն չարիք»: Զենք կարծում, թէ մամուլը

Հարաւային ավի վրա: Այստեղ ապրում են
71,000 բնակիչներ: Եւ այդ դրախտում գոռում
են թնդանօթները, իսկ արինը գետի պէս է
հասնել:

Երկու թշնամին նաւատօրմները օժանդակում

ուռմբերի կարկտա էր թափում այն տեղերի
վրա, որ դործում էին ամերիկացիները, իսկ
ծովապես Սամիստն ու մբակոծում էր սպանիա-
կան ամբողջները: Տեսնելով ամերիկացիների ա-
ջողութիւնը ցամաքի կողմից, ծովապես Սերվե-
րա դուրս գնաց Սանտ-Եսպօլի ծոցից՝ իր համար
ճամփապարհ բաց անելով մտքով: Բայց, ինչպէս
յայտնի է, այդ չաղողվեց նրան: Մենք զեռ չը
գիտենք այն աղէտի մանրամանութիւնները, ո-
րին զո՞ս գնաց սպանիական ամբողջ նաև ատօրմը:
Սերվերա արտասունըն աշքերին յանձնեց իր
սուրը ամերիկական «Gloucester» նաւի հրա-
մանատար Ռեյնրայտին, յայտնելով թէ ինքը
հարկադրված էր մի վճռական քայլ անել այն
պատճառով, որ ռազմամիջերը պաշարը սպառ-
վել էր: Ամերիկական հրամանատարը իր հիաց-
մունքը յայտնեց Սերվերայի հերոսութեան առի-
թով և նրա արամադրութեան տակ գրեց իր սե-
փական նաւասենեակը: Մակ-Կինլէյ հրամանա-
դրեց ծովապետներին, որ գերիների հետ լաւ
վարվեն:

ՆԱՄԱԿ Ա.ՄԵՐԻԿԱՅԻ

Խոստօն, յութիսի 19-ին

Օպրդուման մըշակութառ է ս առա գա-
ւաճանութիւն ուշ կամ կանուխ ձափողութեան
պիտի զ ասապարտվի: Դաս մըն է սա, որ լաւ
պէտք է սորվեն հասարակութեան հետ գործ ու-
նեցողները: Ենդակոյի միլիօնատէր մը նպատակ
զրաւ մարդոց մի ահագին թիւ իր իշխանութեան
տակ առնել. հրապարակի ցորենին մեծագոյն
մասը գնեց, մնացածին զինը բարձրացուց. Լիվր-
ուուլ, Պարիզ, Լօնդոն և Բէրլին հնազանդեցան
իր գներուն, ցորենի բռնաւոր մը երևան եկաւ.
միլիօնաւոր մարդիկ իր անդութ քմահաճոյքին
հպատակիւ ստիպվիցան իր անարդար գինը վը-
ճարելով կենսական նիւթի մը համար: Արդար
հատուցումը եկաւ վերջապէս, թէև ուշ. սակայն,
ինչպէս Լօնգօնի թերթ մը կըսէ ոչինչ կրնայ
փոխարինել այն տառապանքին, որ Լէյթը և
իր արքանեակները կրել տուին աղքատ ժողովր-
դին: Տարիէն աւելի է, որ այդ մարդը սկսաւ ցո-
րեն գնել. այն ատեն ցորենին գինը պ ուշըլը
72 սէնթ էր. գինը սկսաւ բարձրանալ, որով-
հետեւ ամեն տեղ, որ որ ցորեն կար, իր մար-
դիկը կը գնէին: Եղաւ ժամանակ, որ 35,000,000
պուշըլ ցորեն ունէր իր ամբարները Գինը
բարձրացուց պուշըլ 1—85 սէնթի: Այդ ատեն
հինգ միլիօն դոլարի շահով կրնար գործէն բա-
շուիլ, բայց Լէյթը չէր կրնար այդ աննշան
գումարով գոհանալ: Լրագրերու բողոքին, հա-

կառակն և ընդհանրապէս ապացուցվում է, թէ
XIV, XV և XVI դարերի միջոցում, երբ փոքր
թերթեր բնաւ գոյութիւն չունէին և երբ լուրե-
րը վերջին ծայր ծանրութեամբ և ուշ էին հա-
ղորդվում, այս միջոցներին, ասում ենք, անձնա-
պահնութիւնների ծանր համաձարակներ մեծ
ջարդ էին տալիս: Հայոց լրագրութեան մէջ էլ
մերթ ընդ մերթ հրատարակվում են անձնա-
պահնութիւնների դէպքեր, եթէ 50 տարվայ
հայ լրագրութեան հաւաքածուներից քաղելով
մի վիճակագրութիւն կազմելու լինենք, անկաս-
կած մեր մէջ էլ անձնասպահնութիւնների հետզ-
նետէ աւելացած լիները պիտի հստակեն:

Հայկական միջավայրերի ազդեցութիւնները, մեր ընկերական և ընտանիկան կազմակերպութիւնները թէ եւրոպականից տարբեր են, սակայն այն էլ անուրանալի է, թէ անձնասպանութեան պատճառները մեր մէջ աւելի վերաբրվելու են քաղաքակրթութեան ընդհանրացումն և հետեաբար ընկերական պահանջողութեան և ծանր հոգեստի աւելանալուն, որոնց առաջ տկարանում է մտքով և սրտով տկար էալը և անձնասպան է լինում: Մի ուշագրաւ պատգայ էլ կայ, մեր մէջ անձնասպանութեան ըլլսաւոր շարժառիթներից մէկն էլ ընտանիկան զատիւը և սիրային զեղծումներն են, իսկ վեր-

ին ժամանակներս պատշաճները՝ ափող ընդ-
անուր թշուառովթեան արդիմք:

Ուրեմն մաղթենք, որ մեր միջից նուազեն
մահասպանութեան նման որտաճմիկի դէպքեր
և վերանան նրանց շարժառիթները, որով միայն
արող կը լինենք հանգիստ սրուվ վայելել մեր
նուանելան պարզ կեանք...

Թօկոր Կ. Փաշանան

